

conceptul strategic bucurești 2035

Universitatea
de Arhitectură
și Urbanism
"Ion Mincu"
-C.C.P.E.C.-

Alte orașe și strategiile lor

bucurești 2035

BERLIN

Primăria Municipiului București - mai 2011

BERLIN

2. Planificare teritoriala

1.1. Generalitati cu privire la sistemul german de planificare

În prezent, planificarea teritoriala în Germania se bazează pe îmbunătățirea coeziunii și planificării sub aspectul utilizării raționale a resurselor prin echilibrul economic, social și ecologic. În 1998, Germania a integrat aceste obiective în aspectele juridice ale planificării teritoriale (Actul Federal Regional de Planificare - "Bundesraumordnungsgesetz"). Aceasta înseamnă, că **durabilitatea** este acum unul dintre obiectivele principale ale planificării teritoriale germane. Principiile de planificare teritorială, așa cum sunt prevăzute în mod legal în Actul Federal Regional de Planificare, au referințe generale și nu includ trimiteri spațiale directe. Motivul pentru acest decalaj este sistemul politic federal, în care punerea în aplicare a principiilor de planificare teritorială nu este în competența guvernelor naționale, ci în responsabilitatea unităților administrative - numite "Länder".

Responsabilitățile Landurilor

Planificarea teritorială concretă în Germania este în responsabilitatea Landurilor. Ele conturează orientările **generale cu obiective concrete și pași de planificare**. Instituția de legătură între administrația națională și statele federale este Conferința ministerială privind amenajarea teritoriului (Ministerkonferenz für Raumordnung - MKRO), alcătuită din toți ministrii responsabili, și care are sarcina de informare și coordonare cu privire la toate întrebările și pozițiile din planificarea teritorială.

Landurile își creează propriile cadre juridice, inclusiv instrucțiunile de organizare internă privind sistemul de planificare regională. Principalul instrument de planificare teritorială la

nivelul landurilor este așa-numitul "Landesentwicklungsplan" ("Planul de Dezvoltare Regionala adoptat de un Land"). Un astfel de plan este adoptat pentru întreg teritoriul unui stat federal, cuprinzând principalele subiecte: "dezvoltare", "organizarea rezervelor de teren" și "salvgardarea teritoriului".

"Planul de Dezvoltare Regionala adoptat de Land" face referire la situația economică, socială, de infrastructură și de mediu din prezent, precum și la viziunea de dezvoltare pentru viitor. Acesta se concentrează asupra modelelor de utilizare a terenurilor, pe spațiul liber și pe liniile principale ale infrastructurii.

Planificarea teritorială germană nu este structurată numai într-un sistem "topdown" de organizare. În același timp, prin principiul "contra flux" se asigură că nicio măsură a instanțelor superioare nu poate fi efectuată fără o consultare a nivelurilor inferioare de planificare. Aceasta înseamnă că organizarea și dezvoltarea de unități spațiale trebuie să corespundă cu obiectivele generale din teritoriul federal, iar planificarea federală trebuie să ia în considerare cererile autorităților de rang inferior.

Regiunile

Planificarea la nivel de regiuni este executată prin diferite moduri, însă este în responsabilitatea regiunilor. Ele sunt subordonate cadrelor juridice ale statelor federale, dar își execută propriul instrument, **Planul Regional**. El este creat pentru întreaga regiune și **ilustrează** mai precis cadrul "Planului de Dezvoltare Regionala adoptat de land".

Municipiile și orașele

Competențele acestora sunt stabilite într-un corp de legi speciale, Codul federal german privind construcțiile ("Baugesetzbuch"). Acesta definește cele mai importante instrumente de planificare pentru municipii și se referă la planificarea **utilizării terenurilor urbane** și executarea acestora luând în considerare protecția naturii.

Competența de planificare a orașelor include două niveluri de planificare. "**Planul de dezvoltare a terenurilor**" ("Flächennutzungsplan") ar putea fi considerat ca **instrument de pregătire** și include informații despre utilizarea principală a terenurilor (zone de locuire, de uz industrial, terenuri mixte, zone speciale) pentru întreg municipiul într-o perioadă de **maxim 15 ani**. Al doilea instrument, așa-numitul "**Plan obligatoriu de utilizare a terenurilor**" ("Bebauungsplan"), se aplică doar pentru anumite părți din suprafața municipiului și are **caracter obligatoriu**. Acesta informează despre reglementările de construire și trebuie să fie pus în aplicare pentru fiecare zonă de dezvoltare.

1.2. Principii de dezvoltare a Berlinului

Planificarea dezvoltării urbane a Berlinului este un proces continuu care se reînnoiește prin feedback. Misiunea procesului de planificare urbană a dezvoltării este de a identifica problemele sociale și spațiale într-un stadiu incipient și să dezvolte strategii de răspuns corespunzătoare pentru a face față acestor probleme. Exemple actuale sunt gestionarea cartierelor în zone defavorizate, precum și ilustrarea tendințelor în industria de agrement și controlul lor conceptual bazat pe planificare. Evoluțiile în sectoarele de comerț cu amănuntul și loisir sunt de mare importanță pentru structura de centre de dezvoltare și de asigurare a aprovizionării pentru oameni în vecinătatea locului lor de reședință. "Dezvoltarea în centre" prin urmare, este una din temele-cheie pentru activitățile legate de planificarea dezvoltării urbane.

În acest context, obiectivele principale ale planificării dezvoltării urbane sunt :

- * asigurarea aprovizionării cu resurse de baza,
- * păstrarea și consolidarea centrelor
- * integrarea noilor unități la scară mare de comerț și loisir.

De la reunificare Berlin urmează o strategie dublă de dezvoltare – **revitalizarea zonei centrale și consolidarea structurii policentrice orașului.**

Obiective strategice metropolitane:

- un puternic accent pe **reamenajarea zonei centrale a orașului**
- zone speciale de dezvoltare pentru locuințe,
- zone cu funcțiuni mixte și știință .

Tipuri de abordări

Berlinul aplică instrumente juridice pentru planificare (planul de utilizare a terenurilor, planuri zonale locale) însă a dezvoltat și un set de instrumente de planificare specifice, informale pentru comunicare și de punerea în aplicare a obiectivelor strategice și operaționale de planificare.

Proiecte majore de dezvoltare sunt puse în aplicare prin intermediul a trei tipuri de abordări: **abordare "re-activă"** în cazul în care inițiativa se află în mâinile sectorului privat, **abordare "pro-activă"** în cazul în care există în primul rând o nevoie puternică de planificarea și investiții publice și **abordare "hibrid"** care este undeva între cele două situații. Parteneriatele public-privat sunt auun rol din ce în ce mai important în Berlin, dar este în continuare esențial ca autoritățile de planificare să își păstreze rolul de factori de decizie.

Documentare: Preda Gabriela

Corectură și sinteză : asistent urbanist Mihai Alexandru